

מסורת הש"ם

(א) לְנִלַּי מֵאֵל. יבמות ה. ע"ש, (ב) לְנִלַּי מֵאֵל. שבת קנב. יבמות כ: ממזות מ., (ג) שבת טו. יבמות נט: יבמות ט: (ד) יבמות ה. (ו) וַיִּקְרָא דָן, (ז) וַנְּמַדְבַּר וְ, (ח) וַיִּקְרָא יִטְ, (ט) וַדְבַרס כַּבְּ, (י) וַיִּצַּד, (יא) וַיִּקְרָא כַהֵן, (יב) וַדְבַרס כַּבְּ, (יג) וַיִּקְרָא דָן, (יד) וְשֵׁם לְאֵל, (טו) וַיְבַרְכֵם ה', (טז) וַיִּצַּד לְעִי, (יז) גַּי אִימֵל הֵאֵל מִיָּד,

תורה אור השלם

- כָּל יוֹם יָבֵר יָבֵר גִּזְרוּ תַעֲרַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֵאשֵׁו עַד מִלֹּאֵת הַיָּמִים אֲשֶׁר יוֹר לִיץ קִדְשׁ יִהְיֶה גִדְל פֶּרַע שְׁעַר רֹאשׁו: במדבר ו ה
- לֹא תִלְבַּשׁ שַׁעֲטָנִי צִמְרוּ וּפְשָׁתֵיהֶם יִחְדּוּ: במדבר כ טו לח
- דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וְעִשְׂו לָהֶם צִיצִית עַל פְּנֵי בְגָדֵיהֶם לְדַרְדְּרֵם וְתִתְנוּ עַל צִיצִית הַכֹּהֵן פְּתִיל תְּכֵלֶת: במדבר טו לח
- לֹא יִקְרָחוּ וּפְאֵת זָקֵנָם לֹא יִגְדָּחוּ וּבְבִשְׂרָם לֹא יִשְׁרֹטוּ יִקְרָא כֹה ה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

יקרא כה

שני נזירים פרק שמיני נזיר

יכול אף מזורע. לא יקף ת"ל ראשו: (א) יכול אף נזיר מזורע.

כשנטער מנערטו בתוך ימי נזירותו לא יעציר תער על ראשו:

מאי לאו סנאי היא. דלמ"ד דהאי ראשו דכתיב במזורע לא אחיא

זאלא למידחי לא תעשה נזיר דלא

משום לאו דהקפה לא נריך (א) דלילו

מזורע קעביד הקפת כל הראש דשריא

דהקפת כל הראש לאו שמה הקפה וכי

קאחי קרא למידחי זאלא לא תעשה

ועשה נזיר עשה קדוש יהיה גדל

פרעו: (א) וּאִידך. דמנריך ז משום לא

מקיפו(קסבר דהקפת כל הראש שמה

הקפה: לא דכ"ע לאו שמה הקפה.

ומאן דמני הילה (א) מוראשו גבי נזיר

ניחא ומאן דמני לה גבי הקפה לאו

משום דהיכא דמגלח והדר מקיף וידהא

לא אילטריך קרא למישרי משום דהקפת

כל הראש לאו שמה הקפה אלא כי

אילטריך קרא דמקיף צרישא והדר

מגלח: ומי כתיב קרא הכי. כלומר

דכיון דלילו מגלח כוליה צמד זימנא

לא מיחייב משום דהקפת כל הראש

זוהדר מגלח לא מיחייב והא ספיר

עדיף דליגא כוליה דקא מוקים עשה

דמזורע ולא קא עבר על לאו דלא

מקיפו דהכי עדיף טפי כדריש לקיש

דלמר כל מקום שאתה מוצא עשה

כגון גדילים תעשה לך(א) ולא תעשה

לא תלבש שעטנז(א) (א) לקיים את שניהן

דלטולית של זמר צייטת של זמר ולטולית

של פשתן צייטת של פשתן ואם אי אתה

יכול לקיים את שניהן כגון מילה

בצרעת: אלא דכ"ע **הקפת כל הראש**

שמה הקפה. ולמאן דמיייתי לה להאי

ראשו (א) דמזורע משום לא תקיפו משום

כי אילטריך קרא למישרי עשה ול"ת

דנזיר: **ולמאן דמוקים ליה לקרא**

נזיר למידחי אם ל"ם ועשה לאו

גרידא מנא ליה. ואי אמרת לאו כל

שכן הוא זומה עשה ול"ת דחי ל"ת לא כל שכן הא לא איריא משום

דאיכא למיפרך כדלקמ(א) מה לנזיר שכן ישנו בשאלה (א) משום דקיל

ליה מגדיליה כו': **ולמאן דנפקא ליה מראשו.** ללאו גרידא ולא פריך

כדפריכי מה ללאו דהקפה שכן איה בכל דבני אהרן ולא

בנות אהרן אמר רחמננא(א) ומאי שעמא לא משמע ליה מגדילים

הואו לכדרבא אחי דרבא רמי כתיב ונתנו על ציצית הכנף (א)פסיל.

(א) דהא מיייתורא משמע דליהוי ממין כנף פתיל תכלת וכתיב זמר

ופשמים גדילים תעשה לך(א) דבקרלא אחרינא כתיב לא תלבש שעטנז

זמר ופשמים וקמין ליה גדילים תעשה לך דמשמע מזמר ופשמים

תעשה לך גדילים מהם ולא ממין אחר הא כיצד זמר ופשמים

פוטריין כו': **נפקא ליה מוקנו.** דכתיב גבי מזורע(א) דתיאי זקנו מה

זקנו. דקאחי עשה דמזורע וגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו וקא דחי עשה ול"ת דכהן ל"ת ופאת זקנם לא יגלחו עשה קדושים יהיו לאלהים(א):

שני נזירים פרק שמיני נזיר

אמר רבא דכ"ע לא שמיה הקפה וכי איצטריך קרא היבא דהקפה

הפאה ולבסוף גילח. אע"ג דאפשר לקיים שניהם כגון

שיגלח כל הראש אחי עשה דוגלח דחיי ליה ופריך מדריש לקיש כו'

אלא דכ"ע שמה הקפה למאן דמוקי לראשו למילף למידחי לא תעשה

ועשה דהיינו נזיר דכתיב ביה תער

לא יעבור על ראשו וקדוש יהיה(א)

משום ללאו גרידא נפקא ליה מגדילים:

ומאן דמוקי ראשו ללאו גרידא מאי

טעמא לא נפקא ליה מגדילים. דלילו

להקפת כל הראש שמה הקפה לא

איצטריך קרא דסבידא ליה השמא

מסבדא(א) יעינין דלטו משום דהוסיף

לגלח לא ימחיבי על הפאות כי היכי

דמאן דמוקי ליה ללאו ועשה דהיינו

נזיר אית ליה דשמה הקפה מסבדא

ולאו כמאי דסלקא דעתך דמקיפא

דבני קרא לאשמעינן דהקפת כל

הראש שמה הקפה:

ציצית הכנף מין כנף. דמשמע

מכל מין שיהא הכנף(א) הן

משרים הן מן כלן וסריקין וכתיב

זמר ופשמים וקמין ליה גדילים(א) הא

כיצד זמר ופשמים פוטריין צין צמין

כגון זמר לזמר ופשמים לפשמים צין

זמר לכלן וסריקין שאף הן חייבין

לרבא מן הסורה וכן משמע בצרק

במה מדליקין (שבת דף טו ב): שאר מינין

צמין פוטריין. כגון כלך לכלך וסריקין

דנפקא ליה מראשו כו"ז לא נפקא ליה

מגדילים אמר לך לכדרבא הוא דאתא

דרבא רמי כתיב ונתנו על ציצית הכנף (א)

מין כנף פתיל תכלת וכתוב(א) צמר ופשמים

במיון בין שלא במיון בשאר מינין במיון

פוטריין שלא במיון אין פוטריין והאי תנא

דמפיק לראשו ללאו גרידא דאתי ודחי

את לא תעשה ועשה מנלן נפקא ליה מוקנו

דתיניא זקנו מה ת"ל לפי שנא(א) ופאת זקנם

לא יגלחו יכול אף כהן מזורע כן ת"ל זקנו

ומאן דמפיק ליה לראשו לעשה ולא תעשה

לילף מוקנו ולישעמיר דקיימא לן בעלמא

דלא

כשאינו שיה בכל כדמפרש ואילו זקנו ואם כן אייתר לו ראשו

דהקפה אם אינו ענין לשאינו שיה בכל תנייהו ענין לשהו בכל

ומשום הכי פשיטא לן וקא צעי מנלן דדחי עשה לא תעשה ועשה

כשאינו שיה בשאר חגין: דפ"ק דיבמות (דף ה.) ס"ל להש"ס

כסוגיא דין דסיד(א) דקרא דראשו אתא לאשמעין היל גופא דהקפת

כל הראש שמה הקפה ליה(א) כנסקנא (א) בסוגיא דין דידיעין

ליה מסבדא כדפרישית: **נפקא** ליה מוקנו. דכתיב במזורע

מה צא ללמוד(א) והלא כבר נאמר וגילח כל שערו: יכול אף כהן

מזורע כן. דלית ביה לא תעשה דהשתתה ועשה קדושים

יהיו והא דכתיב וגילח כל שערו נוקי צנמרטו פילוטו:

נזיר

ומי כתב קרא הכי דכי מציי גלח בהתר דאתי קרא למישרי גלח באיסור: והא אמר רשב"ל כל מקום זכר, לאו גרידא

מגיל. דאי לא הוה ידע ליה מדוכתא אחרינא לא הוה מוקי קרא לדחיה לאו ועשה: האי גדילים תעשה לך מהם. ואתי עשה

דגדילים תעשה לך דחיי לא תלבש שעטנז: ומאן דנפקא ליה מראשו מאי טעמא לא נפקא ליה מגדילים. ונדרשו ראשו

ללאו ועשה: דרבא רמי כתיב על ציצית הכנף פתיל דמשמע ממין הכנף יהיה הפתיל וכתיב צמר ופשמים יחדו. גדילים

תעשה לך דמשמע וזקא מהם עשה. הא כיצד צמר ופשמים פוטרים בין במיון בין שלא במיון. אתי הסמיכות לפיות

כהן שפוטרים אף שלא במיון. כגון צמר בטלית של פשתן או של משי ופשמים בשל צמר ומשי. אבל שאר מינים אין

פוטרים אלא במיון כדמשמע ממין הכנף יהיה הפתיל. והשתא אי לאו דשמעי מראשו דעשה דמזרע דחי לאו דהקפה לא

הוה מוקמי קרא דגדילים לכדרבא ממש אלא כי דוקיא דרבא צמר לצמר ולמשי אבל לפשמים ופשמים ופשתים

ומשי דלא מסתבר למימר דעשה דחי לא תעשה כיון דמציי לאוקומי לכדוקיא דרבא ולא תחי בשום דוכתא דעשה דהוה לא

תעשה. אבל השתא דגלי קרא דעשה מציי דחי לאו דהקפה אצי"ג דמנייה לא ילפינן בעלמא דאיכא למפרך מה ללאו דהקפה

שאינו שיה בכל שאינו נוהג בנשים מי"מ אתי דהשתא דדרשי גדילים לידחיה דאתי עשה ודוחה לא תעשה: ומגיל דמזרע

נזיר מגלח ראשו: זקנו מה ת"ל דבכלל כל שערו הוא: לפי שנאמר ככהנים ופאת זקנם לא יגלחו. ת"ל זקנו וככהנים איכא גם עשה דקדושים תהיו. וה"ה נמי דחיי לאו ועשה דנזיר (דמשמע) וקשה(א) היכי בעי למילף נזיר מכהן הא איכא לאקשווי מה ללאו

ועשה דהשתתה שאינו שיה בכל שאינו נוהג בנשים תאמר בגילוח נזיר ששזה בכל והכי פריך בסמוך. וי"ל דלפי הסמקנא ניחא. והשתא קסבר כיון דכבהן איכא חד קולא שאינו שיה בכל ובנזיר חד קולא שכן ישנו בשאלא אי"כ שקוליה הם ולמרים זה

מזה. ובעלמא לא ילפינן מינייהו משום דקיל:

נח.

אמר רבא דכ"ע לא שמיה הקפה וכי איצטריך קרא היבא דהקפה

הפאה ולבסוף גילח. אע"ג דאפשר לקיים שניהם כגון

שיגלח כל הראש אחי עשה דוגלח דחיי ליה ופריך מדריש לקיש כו'

אלא דכ"ע שמה הקפה למאן דמוקי לראשו למילף למידחי לא תעשה

ועשה דהיינו נזיר דכתיב ביה תער

לא יעבור על ראשו וקדוש יהיה(א)

משום ללאו גרידא נפקא ליה מגדילים:

ומאן דמוקי ראשו ללאו גרידא מאי

טעמא לא נפקא ליה מגדילים. דלילו

להקפת כל הראש שמה הקפה לא

איצטריך קרא דסבידא ליה השמא

מסבדא(א) יעינין דלטו משום דהוסיף

לגלח לא ימחיבי על הפאות כי היכי

דמאן דמוקי ליה ללאו ועשה דהיינו

נזיר אית ליה דשמה הקפה מסבדא

ולאו כמאי דסלקא דעתך דמקיפא

דבני קרא לאשמעינן דהקפת כל

הראש שמה הקפה:

ציצית הכנף מין כנף. דמשמע

מכל מין שיהא הכנף(א) הן

משרים הן מן כלן וסריקין וכתיב

זמר ופשמים וקמין ליה גדילים(א) הא

כיצד זמר ופשמים פוטריין צין צמין

כגון זמר לזמר ופשמים לפשמים צין

זמר לכלן וסריקין שאף הן חייבין

לרבא מן הסורה וכן משמע בצרק

במה מדליקין (שבת דף טו ב): שאר מינין

צמין פוטריין. כגון כלך לכלך וסריקין

דנפקא ליה מראשו כו"ז לא נפקא ליה

מגדילים אמר לך לכדרבא הוא דאתא

דרבא רמי כתיב ונתנו על ציצית הכנף (א)

מין כנף פתיל תכלת וכתוב(א) צמר ופשמים

במיון בין שלא במיון בשאר מינין במיון

פוטריין שלא במיון אין פוטריין והאי תנא

דמפיק לראשו ללאו גרידא דאתי ודחי

את לא תעשה ועשה מנלן נפקא ליה מוקנו

דתיניא זקנו מה ת"ל לפי שנא(א) ופאת זקנם

לא יגלחו יכול אף כהן מזורע כן ת"ל זקנו

ומאן דמפיק ליה לראשו לעשה ולא ת